

Úkol č. 3 – Film, střih

Texte de départ :

Notre réflexion permet donc d'éclairer sous un jour nouveau la citation de Jurgensson sur le montage. En guise de conclusion, on résumera notre propos. Nous nous sommes intéressés tout d'abord à l'idéologie du montage de Bazin chez qui le système moral est très marqué mais très peu mis en perspective. Selon lui, un film n'est « bon » (dans le sens moral du terme) que lorsqu'il présente des événements en effaçant le point de vue du cinéaste, pour nous offrir une expérience plus proche de la réalité. Le montage est interdit car il est manipulation en aucun cas assimilable à une réalité, et donc mensonge. Bazin ne tient pas compte du fait que tout film est orienté idéologiquement, au niveau du récit filmique (le méga-narrateur peut choisir de s'effacer il n'en reste pas moins présent et indispensable) comme du montage.

Par conséquent il ne peut donc pas imaginer que les plans-séquence, si ils ne visent pas le même but idéologique, n'en sont pas moins encadrés dans une certaine norme et contexte social. Au contraire, pour Eisenstein, si la réalité est le matériel de base du film c'est en la transformant par le montage qu'il obtient une signification supérieure relative à la sphère des idées. Le fragment n'a pas de sens a priori, c'est de la collusion des éléments qui le constituent que naîtra le sens. Le problème ici c'est que le montage n'est pas l'apanage d'une idéologie plutôt que d'une autre et que lier la vérité du film aux théories du matérialisme dialectique mène droit dans une impasse.

Traduction :

Naše úvaha tedy vrhá zcela nové světlo na Jurgenssonův výrok o střihu. Závěrem shrneme svou práci. Nejprve jsme se věnovali ideologií střihu dle Bazina, u kterého je morální systém velmi výrazný, ale také velmi slabě uveden do souvislostí. Podle něj je film „kvalitní“ (po morální stránce), jen když uvádí události zcela nezávisle na filmařově úhlu pohledu, čímž nám umožňuje mnohem skutečnější poznávání. Střih je zakázán, protože představuje manipulování, jež v žádném případě nesouvisí s realitou, a je tedy pokládán za lež. Bazin nezohledňuje skutečnost, že jakýkoli film je na úrovni filmového vyprávění ideologicky orientovaný

(mega-vypravěč se může rozhodnout zmizet, přesto však zůstává přítomný a nezbytný), podobně jako střih.

V důsledku toho je pro něj těžké si představit, že i když dlouhé záběry nesměřují ke stejnému ideologickému cíli, přesto se řídí jistými hodnotami a společenskou situací. Naopak pro Eisensteina představuje realita základní kámen každého filmu, který jejím přetvořením pomocí střihu získá vyšší význam ve vztahu ke sféře myšlenek. Úlomek nemá a priori žádný význam, smysl se rodí splynutím prvků, které jej tvoří. Problémem je, že střih není výsadou

jedné ideologie spíše než ideologie jiné a že hledat souvislost mezi pravdivostí filmu a teoriemi dialektického materialismu nás zavede rovnou do slepé uličky.

posuny smyslu P1, P4, jinak jen stylistické nepřesnosti

dobrá větná stavba i pochopení textu